

ПОЗОРИШНЕ НОВИНЕ

www.narodnpozoriste.rs

ИЗДАЈЕ НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ У БЕОГРАДУ

ПРВА ПРЕМИЈЕРА У ОВОЈ ГОДИНИ ОДРЖАНА 9. ФЕБРУАРА НА ВЕЛИКОЈ СЦЕНИ,
А РЕЧ ЈЕ О КОРЕОГРАФСКОМ ПРВЕНЦУ СОЛИСТЕ ИГОРА ПАСТОРА

Вишеминутне овације за балет „Седам смртних грехова“

Савремени балет „Седам смртних грехова“, по либрету и у кореографији Игора Пастора, премијерно је изведен 9. фебруара на Великој сцени, у оквиру пројекта „Програм - млади кореографи“.

Главну улогу, односно лик Савременог пословног човека, играо је Милан Рус, а солистичке роле остварили су и Бојана Жегарац Кнежевић, Тијана Шебез, Јовица Бегојевић, Никола Бјанко и Семјуел Гест.

У ансамблу су били и Милена Огризовић, Маја Стојаков, Мина Радоја, Љиљана Велимиров, Оља Ђукић, Кристофер Васкез, Наталија Аксентијевић, Соња Милованов и Антонио Бибо.

Одушевљена публика, после непуних сат времена веома надахнуте игре, наградила је комплетну уметничку екипу вишеминутним бурним овацијама.

Представа је изведена у оквиру пројекта „Програм - млади корео-

Пастор је исказао захвалност ујравнаници Народној позориштини Ивани Вујић Коминац и директорицу Балетна Констијантини Косијукову на указаној прилици за учешће у овој годишњем програму „Млади кореографи“.
„Ово је моја прва прилика да се оћробам у кореографским водама. Заиста сам уживао радећи на овом пројекту и видећу шта ми носи будућност као кореографу, али сам и даље активан балетски играч. Једино иренутино што иржељкујем јесте да се сви враћу у нормалу и да сви заборавимо на дешавања у ирошклом периоду“.

графи“ који је покренула дирекција Балета Народног позоришта у Бео-

граду са циљем да пружи шансу и отвори нови простор младим, креативним балетским ствараоцима.

Солиста Балета Игор Пастор за свој кореографски првенац инспирацију је пронашао током изолације наметнуте пандемијом корона вируса.

Његова полазна тачка у раду на овој представи била је чињеница да човек, у садашњем савременом и брзом свету који нам је наметнут, често због својих амбиција запоставља праве вредности и несвесно губи своју чисту страну и улази у таму људског греха.

„На том путу може да стигне до светлости ослобађања од њега или заувек заробљен у његовој таму. У изолацији сам схватио колико брзи-

на живота и наше амбиције утичу да заборавимо које су праве вредности: здравље, бити добар човек, поштовање, породица, љубав, пријатељство... Одатле и потиче моја инспирација за овим делом“, наводи Пастор, дугогодишњи солиста Балета Народног позоришта у Београду.

Музику је компоновао Мирослав Бако, сценограф је Јасна Сарамандић, костимограф Катарина Грчић, а асистент кореографа Марија Бајчетић.

У међувремену, такође, с великим успехом, одржане су и две репризе.

Програми у Народној позоришту, уз ограничен број места за публику, одржавају се уз поштовање свих мера заштите које прописује Кризни штаб у вези са епидемијом вируса корона.

■ Р.П.Н. ■

**Упркос
свему,
удухнимо
уметност!**

**Будимо одговорни.
Заштитимо себе и
друге!**

#DigitalnaSolidarnost
#BudiOdgovoran

КОРОНА
ВИРУС
COVID-19

**Останимо
заједно**

ПРИМАДОНА ЈАДРАНКА ЈОВАНОВИЋ ДОБИТНИЦА ОРДЕНА КАРАЂОРЂЕВЕ ЗВЕЗДЕ

Председник Републике Србије Александар Вучић уручио је 15. фебруара значајна признања поводом Дана државности Србије. Првакиња Опере Народного позоришта Јадранка Јовановић, одликована је орденом Карађорђевог звезде. Међу добитницима је и некадашњи управник Народного позоришта Александар Берчек који је одликован Срегењским орденом Другог степена. Свечаној додели признања присуствовала је управница Народного позоришта Ивана Вујић Коминац. Честитамо!

Р.П.Н.

НУРДОР И НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ У ХУМАНИТАРНОЈ АКЦИЈИ „ЗАЈЕДНО СМО ЈАЧИ“

Уметници Народного позоришта подржали су хуманитарну организацију НУРДОР приредивши 15. фебруара пригодан уметнички програм у знак обележавања Светског дана деце оболеле од рака. У простору атријума Делта ситија, балетски играчи Сања Нинковић и Милош Маријан извели су сцену „Танго“ из балета Вокија Костића „Ко то тамо пева“ у кореографији Сташе Зуровца, уз асистента кореографа Пашу Мусић. Челестикиња Ирина Скорикова, уз клавирски пратњу Укија Оваскаинена, извела је композицију за виолончело „Медитација“ Жила Маснеа. НУРДОР је хуманитарна организација која има за циљ да олакша животе деци оболелој од рака и њиховим најближима пружајући практичну, емотивну и материјалну подршку. Хуманитарне акције оваквог типа увек ће имати подршку уметника и менаџмента Народного позоришта.

Р.П.Н.

ТЕМАТСКИ КОНЦЕРТИ АНСАМБЛА ОПЕРЕ

Ансамбл Опере Народного позоришта одржао је током фебруара неколико веома успешних тематских концерата, а први од њих – „Orchestra per voi“ - Оркестар за вас, под диригентском управом Ђорђа Павловића и у режији Иване Драгутиновић Маришић, био је на репертоару 5. фебруара. Публици се представио део Оркестра Опере као и ансамбл хорни који су извели композиције Вебера, Брукнера, Моцарта, Росинија, Глука, Лехара, Леонкавала, Чајковског, Менделсона и Јохана Штрауса. Вече напoлитанске музике за „Дан заљубљених“ у извођењу ансамбла Опере Народного позоришта, одржано је 14. фебруара на Великој сцени. На концерту под називом „Non ti scordar di me“ (Не заборави ме) изведени су неки од најпознатијих драгуља из богатог опуса класичних напoлитанских песама у којима се препознају разне особине људских страсти и осећања. Уз Оркестар Опере Народного позоришта, под диригентском управом Ђорђа Павловића и у режији Ане Григоровић, наступили су Софија Пижурица, Јанко Синадиновић, Дејан Максимовић, Јасмина Трумбеташ Петровић, Сања Керкез, Драгана дел Монако, Љубица Вранеш и Александра Стаменковић. Вече оперске и концертне музике, уз лимене дувачке инструменте, у извођењу чланова Оркестра, Хора и солиста Опере Народного позоришта, под диригентском управом Ђорђа Станковића и у режији Ане Григоровић, одржано је 21. фебруара на Великој сцени. Изведене су популарне арије, увертире, хорске нумере... из дела Моцарта, Пучинија, Белшгедта, Вердија, Елгара, Бизеа, Вагнера и Шостаковича. У солистичкој подели били су Душан Плавинић, Невена Брицен, Александра Стаменковић и Александра Ангелов. Последњи из серије фебруарских тематских концерата, биће одржан вечерас у 19 часова на Великој сцени под називом „Бал под маскама“ – вече арија и дуета из Вердијевих опера, у извођењу солиста, Хора и Оркестра Опере Народного позоришта.

Р.П.Н.

ДРАМСКИ РЕПЕРТОАР УСКОРО БОГАТИЈИ ЗА ДВА НОВА НАСЛОВА

Премијере представа „Орландо“ и „Илузија“

У поштовање свих епидемиолошких мера које прописује Кризни штаб у вези са епидемијом вируса корона, ансамбл Дрме, већ месецима, и у таквим условима „наметнутих нових околности“, вредно спрема премијерне наслове који ће ускоро постати саставни део редовног репертоара Сцене „Раша Плаовић“.

Већ 18. марта, пред београдску публику стижу „Илузија“ у којима писац Пјер Корнеј ствара позориште у позоришту, мешајући са савременим догађајем магичну моћ једног чаробњака... Биће то прва поставка овог комада у Народном позоришту (изворни наслов гласи „Комична илузија“, олдашњим љубитељима театра познат и као „Позоришне илузије“), режија је поверена Николи Завишићу, а у подели су Иван Босиљчић, Сена Ђоровић, Анастасија Мандић, Милош Ђорђевић, Зоран Ђосић, Никола Вујовић, Богдан Богдановић и Немања Стаматовић.

Редитељ Завишић каже да рад на овом комаду представља узбуљив изазов, не само за њега, већ и за комплетну уметничку екипу, и истиче како верује да ће „Илузија“ постати веома интересантна и публици када дође време да се сретне са глумцима.

Према његовим речима, време и игра са временом, магија која утиче на ток времена, а преко времена на простор и његове различите димензије, како физичке тако и менталне (и код ликова и код публике) је најважнија тема овог комада који је Корнеј, признати француски песник и драматичар, написао 1636. године.

Детаљ са једне од читањих проба
представе „Илузија“

Поменимо и то да је у оквиру сарадње са Европском позоришном конвенцијом, млада уметница Јулија Левај започела двомесечну резиденцију у Народном позоришту као асистент редитељу Николи Завишићу.

После вишемесечних проба, започетих почетком јула прошле године, а које су, упркос поштовању свих прописаних здравствених мера, прекидане неколико пута због заражености корона вирусом неких од

Сцена из представе „Орландо“

чланова уметничког и сарадничког тима, као и веома успешне контролне пробе одржане средином децембра за Уметнички савет Народного позоришта, представа „Орландо“ у режији Бојана Ђорђевог, требало би, напoкон, да се појави и пред публиком. Прва премијера овог интригантног комада, по роману Вирџиније Вулф, у драматизацији Тање Шљивар заказана је за 1. април, а друга, дан, касније, на истом месту и у исто време. Зашто две премијере? Објашњење се налази у чињеници да је редитељ Ђорђевог своју концепцију базирао на идеји да се у различитим извођењима у насловној улози смењују глумац и глумица. Глумица, која тумачи Орланда је Ива Милановић, студенткиња ФДУ (у класи професора Срђана Карановића), а глумац Драган Секулић је завршио студије ФДУ.

И ово ће (баш као што је случај и са Корнејевим комадом) бити прва поставка у Народном позоришту тог познатог романа о идентитету и друштву, људским сличности-

ма и различитостима, које је славна енглеска књижевница написала 1928. године.

Ђорђевог подсећа да је „књига писана из позиције свезнајућег бес телесног приповедача, правих дијалога готово да и нема и то је био тежак задатак за драматизацију“.

„Тања Шљивар је задржала тај тон љубавног писма / говора заљубљеног/е па се и сама драматизација састоји из покушаја свих ликова који

су на овај или онај начин заљубљени у Орланда да га/је опишу, да ишчитају – уз помоћ писама, астрологије, тарота, пасуља, шоље чаја и длана, и испричају ту немогућу биографију. Оно што је јако ретко јесте чињеница да су већина сцена заиста писане за глумце који су у подели. Епилог романа и драматизације написао је Горан Ферчег, загребачки писац у чијем последњем монологу коначно и Орландо добија глас. Тај прелазак из једног пола у други, из једног родног идентитета у други ми у представи откључавамо једноставном тврђом – мушкарац мора да прво постане жена да би постао човеком. Да одрасте, да се трансформише, да се одрекне привилегија класе, да измиче класификацији времена, обичаја, рода и да живи живот“, открио нам је Ђорђевог коме ће ово бити прва режија у Народном позоришту.

Тања Шљивар је истакла да је за њу, као драматурга, била изазовна идеја редитеља Бојана Ђорђевог да Орландо, као главни лик, „до последњег монолога остане скоро па нем, те да пустимо све друге приповедачнице и приповедаче да га описују и играју“.

„Кејти Мичел која је у прошлој сезони режирала Орланда у берлинском Schaub hne-у, назвала га је непостављивом звери. Ако на то додамо значај ауторке и романа за историју књижевности, комплексност њеног језика и идеја, неразмрсиве оновремене референце и очекивања савремене публике, могу да кажем да то јесте био прилично захтеван списатељски задатак“, оценила је Тања Шљивар.

У подели су и Александра Николић (Краљица Елизабета), Калина Ковачевић (Руска принцеза Саша), Никола Вујовић (Ник Грин), Зоран Ђосић (Румунски надвојвода), Павле Јеринић (Неименовани турски љубавник), Милош Ђорђевић (Циганин Рустем), Вања Ејдус (Мадам ди Дефанл) и Сена Ђоровић (Проститутка Нели).

■ М. Безбрадица ■

ИНТЕРВЈУ: ОПЕРСКА ДИВА МИЛКА СТОЈАНОВИЋ, ДОБИТНИЦА ПРЕСТИЖНОГ ПРИЗНАЊА „ПЕЧАТ НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА У БЕОГРАДУ“, НА ИНИЦИЈАТИВУ УПРАВНИЦЕ ИВАНЕ ВУЈИЋ КОМИНАЦ

Свим својим срцем везана сам за Народное позориште

Свој блистави уметнички пут, српска оперска дива, сопран Милка Стојановић почела је једне мартовске вечери 1960. године када је на сцени Народного позоришта наступила као Амелија у Вердијевом „Балу под маскама“. Испраћена је овацијама, уз узвике „браво“ и „Аванти, Милка“, привлачивши пажњу раскошним талентом и огромним потенцијалом који је и публику и критику ујединио у ставу да је на српском оперском небу рођена нова звезда. Да су били у праву, показало се веома брзо, јер је већ у првих неколико сезона отпевала готово све велике улоге репертоара драмског сопрана, али и почела да наступа на свим најзначајнијим оперским сценама света попут њујоршког Метрополитена, Бољшој театра у Москви, Бечке опере, Маријинског театра у Санкт Петербургу, Римске опере, Театра Лицео у Барселони... Током дуге и богате каријере, освојила је бројна, престижна признања, а недавно, поводом 22. новембра – Дана Народного позоришта, одлуком управнице Иване Вујић Коминач додељен јој је и „Печат“ за уметнички допринос животу и раду њене матичне куће чији је члан била све до 1993. године. У интервјуу за „Позоришне новине“, госпођа Стојановић – један од најлепших светских сопранских гласова, каже да је веома почаствована том наградом и наглашава да је на њу изузетно поносна.

„Свим својим срцем везана сам за Народное позориште и сигурно је да ми овако велика награда, заиста, много значи. Веома сам срећна и поносна, јер она представља огромно признање мом уметничком учешћу у животу и раду нашег националног театра“, каже Милка Стојановић, славна српска примадона коју је Међународни биографски центар у Кембриџу чак два пута, 2007. и 2017. године, уврстио у сто највећих музичких уметника света, а 2011. у сто највећих професионалаца света.

То су, како нам је признала, свакако једне од најзначајнијих награда које је добила, а издвајају се по томе што се додељују само одабраним уметницима који су у својој професији оставили огроман траг и остварили значајан утицај не само на локалном и националном, него и на међународном нивоу.

Такође, добитница је и изу-

фото Бранко Ацић

зетно значајног признања „Golden voice“ (Златни глас) часописа „Opera news“ (Опера њуз) који ју је, заједно са сопраном Ренатом Тебалди и тенорима Маријом дел Монаком и Бењамином Ђилијем, уврстио међу четири најлепша гласа света.

Одговарајући на питање шта сматра својим највећим уметничким достигнућем, наша саговорница је, без двоумљења, истакла боравак у чувеној Метрополитен опери у Њујорку на чијој сцени је први пут наступила 11. новембра 1967. као Леонора у Вердијевој „Моћи судбине“.

„Тамо сам учествовала у огромном репертоару певајући, осим Леоноре, и друге велике и насловне улоге попут Ђоконде у Ђоконди, Аиде у Аиди, Лиу у Турандој, Мими у Боемима, Амелије у Симон Боканејра... Певала сам са највећим партнерима 20. века. Павароти је дебитовао са мном у Боемима, а наступала сам и са Корелијем, Ђанијем Рајмондијем... Наше представе су дириговали Зубин Мехта, Франческо Моллини-Прадели, Фаусто Клева... Заиста, тај Њујорк, односно, како га зову - Велика јабука, је центар света. Тамо сам, певајући у једној таквој кући, доживела многобројна признања, и због свега тога сматрам да ми је то највећи животни и професионални успех. С друге стране, поред такве каријере, успела сам и на приватном плану јер сам остварила личну срећу са једним дивним човеком и уметником какав је био Живан Сарамандић. Он је мој живот у потпуности

обогаћено“, каже, са пуно тоpline, наша саговорница.

Говорећи о бројним улогама које је отпевала на разним сценама широм света, оценила је да је свака од њих веома захтевна и тешка, јер „траже један максимум - и вокални и извођачки“.

Као, можда, најзахтевнију из те палете великих сопранских рола попут Аиде, Дездемоне („Отело“), Тоске, Леоноре из „Моћи судбине“ и „Трубадура“, Сантуце из „Кавалерије рустикане“, Мадам Батерфлај, Виолете Валери („Травијата“), Абигаиле („Набуко“)... издваја Белинијеву Норму.

„То је, уз Набуку и Аишу, једна од три опере које сам ја први пут извела у тадашњој Југославији, а после у Србији. Норма је веома специфична. Радила сам је са великом радошћу, са маестром Оскаром Даномом, веома захтевним, али сјајним диригентом. Прихватио је неке моје идеје и концепције. Ја сам увек, радећи са диригентима и редитељима, желела да им предложим своју уметничку визију. Углавном су се са њом слагали, тако да сам имала велики удео у свему томе“, прича нам госпођа Стојановић чији је снимак „Каста Диве“, чувене арије из тог ремекдела Винћенца Белинија, веома популаран међу љубитељима опере на платформи Јутјуб.

„Та арија је прекрасна, али и веома тешка за извођење. Са њом је Марија Калас једну извођачу уметност, као што је оперска, подигла на ниво апсолутне креативности. Међутим, ја ту арију нисам радила по неком узору, него

онако како сам је ја осећала. Снимила сам је у једном даху, без понављања. Изашла је из мог срца, душе и целог мог бића. Дала ми је могућност да је обојим великом емоцијом и ту је специфична боја мога гласа дошла до пуног изражаја. Веома сам срећна што Каста Дива има велики број прегледа на Јутјубу, јер је то јако лепо и охрабрујуће с обиром на то да опера и није баш толико популарна, бар када је реч о нама“, сматра примадона Стојановић.

Осим поменутих Паваротија, Корелија, Рајмондија... њени партнери на сцени били су и други светски признати оперски уметници - Пласидо Доминго, Марио дел Монако, Николај Геда, Ренато Циони, Карло Бергонци, Микеле Молезе, Чезаре Сиџи, Тито Гоби, Николај Ђауров, Ричард Такер... Све су то, каже нам, сјајни, дивни уметници са којима је била част и огромно задовољство сарађивати. Уосталом, као и са нашим великанима попут Александра Маринковића, Звонимира Кретића, Николе Митића, Станоја Јанковића, Жарка Цвејића... Један од њих, ипак, је био посебан, јединствен, незабораван. И, свакако, најдражи.

„То је мој Живан, Живан и увек Живан“, недвосмислена је госпођа Стојановић која је с поносом наставила да прича о свом вољеном, вишедеценијском животном и уметничком сапутнику: „Више смо имали заједничких концерата, него што смо на сцени заједно наступали. Одржали смо 235 заједничких концерата. Била сам његов гост у Торжеству Шаљиниу које смо изводили на Сцени Раиша Плаовић. Он је био фасцинантан. Апсолутно је доминирао својим феноменалним гласом и увек ме је подстицао да му се дивим и дам свој максимум. Били смо велико уметничко јединство које ће, у том вокалном смислу, остати запамћено као једна апсолутна реткост“, каже Милка Стојановић и напо-

миње да и даље, свакодневно, осећа његову присутност, упркос болној чињеници да Живан већ девет година није са нама.

„Осећам као снажну потребу свога бића да одржавам сећање на њега, што уопште није тешко, јер је био веома вољен, цењен и поштован, и као човек и као уметник - вокални феномен који је оставио огроман траг. Одржавам концерте у знак сећања на њега са сталном екипом сарадника; тенором Гораном Шимпрагом, виолинисткињом Невенком Татић, и Даринком Дацом Пауновић, душом нашег квартета, нашим пратиоцем на клавиру која је била и Живанов стални пратилац. Прошле године на смотри Мермер и звуци у Аранђеловцу, наш концерт је био проглашен за један од најуспешнијих. Надам се да ћемо ове године, 2. априла на Живанов рођендан, успети да одржимо концерт у новосадској Мајници српској који је требало да имамо на тај исти датум прошле године, али је био отказан због короне“.

Је л' вам недостаје сцена?, било је питање које се при крају разговора „наместило“, онако, у тренутку...

„Не, уопште! Живот има много сегмената. Цело моје биће, цео мој живот, припада музици, од јутра до вечери. Сваког дана седнем за клавиру и урадим одређени број вежби. За овај концерт у Новом Саду спремам Хабанеру. Цео живот сам и у додиру са спортом. Вежбајем, шетам... Много читам. Дружим се са људима, излазим колико могу, имам дивне пријатеље, дивну сестру Загорку која има имање у Ракарима. Ту, сваке године, на имању Ткачки двор, одржавамо концерт посвећен Живану. Искрено се надам да ћемо ове године у августу, за разлику од прошле - опет је разлог била корона - успети да одржимо концерт. Верујем да ће све ово до тада проћи и да ћемо почети да живимо нормалније, као некад“, оптимистично поручује госпођа Стојановић и додаје:

„Добро се сналазим у свему овоме што нас је задесило у претходних, скоро, годину дана. То је у потпуности преокренуло све, што је, можда, на неки начин, колико лоше, толико и добро. Све ово, заиста, јесте страшно; зауставило је у доброј мери наше животе, али живот је закон и треба да га слави- мо. Све прође, па ће проћи и ово. Надам се, веома брзо“.

■ Микојан Безбрадица ■

У НАРОДНОМ ПОЗОРИШТУ У БЕОГРАДУ ОРГАНИЗОВАНА ВАКЦИНАЦИЈА ЗА ЗАПОСЛЕНЕ И СПОЉНЕ САРАДНИКЕ

Сложни у заједничком циљу – повратак нормалном животу

Почетком месеца, тачније 2. фебруара, у просторијама Народног позоришта организована је вакцинација против корона вируса. Позиву управе наше Куће за имунизацију одазвало се више од стотину запослених, као и део спољних сарадника. Међу онима који су примили прву дозу били су драмски уметници Марија Вицковић, Небојша Кундачина, Дарко Томовић, Димитрије Илић, Владан Гајовић, Стефан Бузуровић... диригент Ђорђе Станковић, солисткиња Балета Јасна Пауновић, редитељка и списатељица Вида Огњеновић...

Сви пријављени добили су кинеску вакцину, а били су распоређени по групама, у размаку од сат времена.

Током имунизације, у холу Сцене „Раша Плаовић”, владала је пријатна, опуштена атмосфера захваљујући, између осталог, и веома доброј организацији којом су сви скупа били презадовољни.

Свако ко је тог дана био на списку имао је јасан и пре-

цизан став да је вакцинација добар начин да изађемо из пандемије. На тај начин, ова агонија и страх, који трају већ скоро годину дана, биће

ће се то, заиста, догодити веома брзо, а самим тим и позоришта ће се, напokon, вратити свом деловању у пуном капацитету на радост не само публике, него, сигурно, и свих запослених.

Други круг вакцинације (ревакцинација), одржан је 23. фебруара.

Управа Народног позоришта у Београду изразила је захвалност Влади Републике Србије што је омогућила да запослени и спољни сарадници буду ефикасно заштићени.

приведени крају, а сви ми скупа – заједно, моћи ћемо да се вратимо дуго жељеном, нормалном животу.

Такође, изражена је нада да

■ Р.П.Н. ■

ЈЕДИНСТВЕНИ АРХИТЕКТОНСКИ БИСЕР ИЗ 1922. ГОДИНЕ У ЦЕНТРУ БЕОГРАДА:

Обновом Радионице, Народно позориште добиће вишенаменски уметнички простор

Република Србија недавно је потписала Споразум са Развојном банком Савета Европе и захваљујући том документу обезбеђена су бесповратна средства у висини од 400.000 евра која ће омогућити припремне активности „за улагање у инфраструктурне културне и креативне пројекте у Србији“.

Међу три установе (Музеј „Николе Тесле“ и стара зграда „Ложионице“ у Савској улици) налази се Радионица Народног позоришта на Гундулићевом венцу 50, у којој наш театар већ сто година израђује своје сценографије. У плану је да ово здање у наредном периоду постане, како

најављује управница Народног позоришта Ивана Вујић Коминац, вишенаменски перформанс простор.

„Пре свега, реч је о чувању историјске баштине и заштити изузетног споменика културе. Сликарицу (радионицу) националног театра пројектовао је и изградио 1922. године архитекта и сликар Леонид Браиловски, на плацу који излази на улице Гундулићев венац, Доситејеву и Сењанина Иве. Здање је грађено по узору на сликарнице великих европских позоришта, као слободни објекат са двориштем за несметани улазак возила и транспорт декора“, каже управница Народног позоришта.

По својој архитектури сликарница представља јединствени објекат ове врсте у Србији (чак и Европи), јер је рађена у бондруку са испунама од опеке чији су простори великих висина и

Средњој и Северној Европи.

Ова упечатљива архитектонска целина грађена је од 1920. до 1922. године од када је у саставу Народног позоришта. У међувремену, зграда никада није обновљана нити је ико у њу ишта улагао У њеном простору стварају се

и одвојили средства. Културно наслеђе је необновљив ресурс, извор идентификације и уметнички капитал, један од темељних елемената просторног и урбаног уређења и развоја.

Управница Народног позоришта наглашава да је веома важно

сачувати овај јединствени бисер у Београду, будући да многе европске престонице више немају зграде грађене у бондруку.

На овом месту, у априлу 2019. године отворена је трећа сцена Народног позоришта „Радионица“, а јесенас, у дворишту, и

распона, савладани моћним конструкцијама. На тај начин, омогућен је рад на најзахтевнијим сценографијама.

Подсећања ради, бондрук је специјални стил градње (са видљивим костуром од дрвених греда, омалтерисан испуном од органског материјала или опеке) који је посебно био заступљен у

сценографије и реквизите, окупљају бројни уметници (вајари и сликари), као и врсни мајстори, столари и гвожђари. Осим великог сликарског атељеа, у оквиру објекта налазе се бројне радионице.

Влада Републике Србије и Министарство културе, очигледно, препознали су значај здања

четврта; амбијентална сцена „Двориште – Радионица“.

Ивана Вујић Коминац сматра да ће, после реконструкције, ово постати диван простор у центру града и подсећа да се пре тога морају урадити пројекти, што је у надлежности ресорног министарства.

■ Р.П.Н./ В. Новости ■

ИНТЕРВЈУ: БОЈАНА ЖЕГАРАЦ КНЕЖЕВИЋ,
ПРВАКИЊА БАЛЕТА НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА

За успех је неопходан напоран рад, велика посвећеност и искрен однос са колегама

Већ дуги низ година, првакиња Балета Народног позоришта Бојана Жегарац Кнежевић тумачи широк дијапазон улога у класичном, неокласичном и савременом репертоару показујући сваком новом ролом изузетну уметничку зрелост, техничку беспрекорност и високи квалитет. Својим врхунским остварењима у „Лабудовом језеру“, „Дон Кихоту“, „Успаваној лепотици“, „Жизели“, „Бајадери“, „Крцку Орашчићу“... недавно је придружила још два – у савременим балетима „Мамац“ Сање Нинковић, (премијера одржана 20. децембра) и „Седам смртних грехова“, аутора Игора Пастора, који је публика први пут видела 9. фебруара.

„Веома је интересантно да се оба балета теме од којих ми заиста не можемо побећи. Скоро 20 векова је седам смртних грехова присутно у хришћанству, и наравно, сви ми можемо да се препознамо у неким од тих грехова“, каже Бојана у интервјуу за „Позоришне новине“ и напомиње да, с друге стране, у „Мамцу“, имамо феномен који је присутан у друштву последњих 10 година.

„Дакле нешто потпуно ново, а опет, изразито присутно и препознатљиво у свакојдневној. Оно што, такође, мене фасцинира, јер ипак познајем оба кореографа већ скоро 20 година, јесте њихова независност и оригиналност приликом креирања представе. То су особе које раде заједно, друже се... Сања и Игор су моје дугогодишње колеге и пријатељи, и јако добро се разумемо. Игор је мој партнер већ десет годи-

на. Заиста дуго се ослањамо једно на друго, и једини страх је био да ја нећу испунити очекивања као играч. Са друге стране, они као кореографи заслужују моје пуно поверење. Покрети у кореографији су потпуно другачији, приказ, музика. Две особе сличног карактера из истог окружења, створиле су две потпуне супротности.“

● **Стална чланица ансамбла Балета Народног позоришта постали сте 2004. са непуних 17 година, са 20 сте добили прву већу улогу, а са 27 статус првакиње. Задовољни сте оствареним резултатима током досадашње каријере?**

Да, веома сам задовољна својим успесима и статусом који сам постигла у Народног позоришту. Оно што је било у мојој моћи сам остварила, и не бих ништа мењала. Једино ми је жао што није било више сарадње са другим националним позориштима из Европе. Размена играча, кореографа, увежбача знатно доприноси развоју балета и самих играча.

● **С великим успехом играте и класични и савремени репертоар...**

Ја сам се одувек више проналазила у класичном балету. То сам заволела још док сам била девојчица и моја каријера је почела у класичном балету. Све највеће улоге припадају том жанру. Ипак, радо учествујем и у модерним балетима. То свакако развија моју даљу перцепцију и обогаћује моје искуство. Како године пролазе, све чешће учествујем у таквим пројектима, и за сада, све то, веома прија.

● **Има ли класични балет и данас неку моћ и магију да надахне публику и доведе је до усхићења као некад или је публика, ипак, више заинтересованија за модерније форме?**

Мислим да би многи помислили да је модеран балет, ипак, интересантнији публици. И мени се понекад тако чини, али, у принципу, то није тачно. Велики класици и даље одузимају дах на светској сцени. По мом мишљењу, мислим да томе доприноси чињеница да сви играчи теже ка томе да увек буду још бољи, да скоче још више, заврте се још јаче... Такође, и кореографи се труде да класични балети буду беспрекорни, и са дозом савремености која даје посебну свежину.

● **Занима ли вас педагошко бављење балетом?**

Занима ме, наравно. Мислим да је то неки природан ток и будући корак сваког играча.

● **Шта бисте поручили будућим балеринама и балетским играчима, онима који су тек на почетку каријере?**

Најпре бих их посаветовала да не слушају коментаре и предрасуде које људи имају када је у питању ова уметност. Сваки прави успех долази искључиво уз напоран рад, велику посвећеност и искрен и људски однос са колегама.

● **Који су били ваши узори док сте почињали своју каријеру, а коме се данас дивите?**

Када сам почињала своју каријеру, било ми је уживање да гледам Силви Гилем коју многи критичари сматрају једном од највећих балетских уметника. Данас нешто више пратим рад Марианеле Нуњез.

● **Добили сте многе награде током досадашње каријере као што су Прва награда младих талената, „Димитрије Парлић“, „Терпсихора“, „Радомир Вучић“...**

Свака награда има посебан значај и посебно место у мом срцу. Неке су ми дале подстицај да будем још боља, да више радим. Друге ипак носе неку тежину са собом, дају ми одговорност да оправдам то што сам постигла. У сваком случају, све награде су ми дале мотива да се још више потрудим у свом послу.

■ Микојан Безбрадица ■

ДОДЕЛА „ДОБРИЧИНОГ ПРСТЕНА“ ДРАМСКОМ УМЕТНИКУ ПЕТРУ БОЖОВИЋУ ДАНАС У ФОАЈЕУ СЦЕНЕ „РАША ПЛАОВИЋ“

Додела „Добричиног прстена“ драмском уметнику Петру Божовићу биће одржана данас у фоајеу Сцене „Раша Плаовић“, у најужем кругу пријатеља, из епидемиолошких разлога. Божовић је 33. лауреат највишег глумачког признања у Србији, а седмочлани жири, одлуку је донео већином гласова. Божовић је десет година био стални члан Народног позоришта у Београду. После 25 година, поново је заиграо у националном театру, а тренутно наступа у представама „Хасанагиница“, „Калигула“ и „Васа Железна“ и други.

Р.П.Н.

ГЛУМИЦА ВЈЕРА МУЈОВИЋ ДОБИТНИЦА „ВУКОВЕ НАГРАДЕ“

Глумица Народног позоришта у Београду Вјера Мујовић добитница је „Вукове награде“ за 2020. годину. Признање додељује Културно-просветна заједница Србије за нарочите резултате остварене у стваралачком раду на ширењу културе, образовања и науке у Републици Србији и на свесрпском културном простору. Награда је уручена 25. фебруара на свечаности у Председништву Србије.

Р.П.Н.

ИЗЛОЖБА О ЛИДИЈИ ПИЛИПЕНКО УСКОРО У МУЗЕЈУ НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА

Изложба о Лидији Пилипенко, једној од највећих српских балерина и кореографкиња, ауторке Милене Јауковић, биће отворена 30. марта у Музеју Народног позоришта. Лидија Пилипенко је цео свој живот посветила балету и Народног позоришту у коме је стварала, прво као балерина, а касније као кореографкиња. Њена посвећеност балетској уметности била је несвакидашња, искрена, маштовита, са дубоком уметничком поруком и зато ће њени балети остати незаборавни, а њен допринос овој уметности неизбрисив. Преминула је 3. јула прошле године у Београду.

Р.П.Н.

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ И ФРАНКОФОНИЈА

У оквиру пројекта „Франкофонија и Народно позориште“, 7. фебруара на Сцени „Раша Плаовић“ одржано је јавно читање француске савремене драме „Сву моју љубав“ Лорана Мовињеа.

У режији студенткиње треће године ФДУ-а Иве Олујић улоге су остварили Данијела Угреновић (Мајка), Владан Гајовић (Отац), Гојко Балетић (Деда), Марта Богосављевић (Терка) и Теодор Винчић (Син). Јавним читањем текста „Сву моју љубав“ започела је реализација Споразума о пројекту „Франкофонија и Народно позориште“ који су недавно, 20. јануара, потписали управница Народног позоришта Ивана Вујић Коминац, директор Француског института у Србији Мануел Буар и аташе за културу Амбасадe Француске у Београду Катрин Фодри. Наредно јавно читање биће одржано 21. марта, такође, на Сцени „Раша Плаовић“, а реч је о комаду „Идентитет“ Жерара Воткинса.

Р.П.Н.

ИНТЕРВЈУ: ГЛУМАЦ НИКОЛА ВУЈОВИЋ, СТАЛНИ ЧЛАН АНСАМБЛА ДРАМЕ НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА

Престанимо да лажемо сами себе

Прва мисао ми је била како од тог романа, односно биографије, направити драмску форму, потом - ко ће све то заправо естетски уобличи и кога се све ово тиче у садашњим околностима. Када сам кренуо да истражујем и схватио да је Роберт Вилсон још '89. године режирао монодраму са овим насловом, да је Тилда Свинтон одиграла Орланда у екранизацији која је добила награду публике у Венецији '92., да осим опере за коју је написан либрето на ову тему постоји још туце адаптација, текстова, есеја инспирисаних овим делом Вирџиније Вулф, те десетак позоришних премијера које су се десиле у последњих десет година широм Европе, схватио да пред нама стоји изазов коме треба приступити са поштовањем, али и са великом слободом ума.

Овако у интервјуу за „Позоришне новине“, о томе са каквим се све дилемама суочавао очи почетка проба представе „Орландо“, говори глумац Никола Вујовић, коме је редитељ Бојан Ђорђевић поверио улогу песника Ника Грина. Премијере су планиране за 1. и 2. април на Сцени „Раша Плаовић“, а осим нашег саговорника, у подели су и Ива Милановић/ Драган Секулић (Орландо), Александра Николић (Краљица Елизабета), Калина Ковачевић (Руска принцеза Саша), Зоран Ђосић (Румунски надвојвода), Павле Јеринић (Неименовани турски љубавник), Милош Ђорђе-

Никола Вујовић као Ник Грин у „Орланду“

вић (Циганин Рустем), Вања Ејдус (Мадам ди Дефанд) и Сена Ђоровић (Проститутка Нели).

Никола каже да је свака улога коју је тумачио током досадашње каријере имала свој спецификум и наглашава да му је свака од њих веома драга, па тако и ова у „Орланду“.

„Веома је изазовна јер је писана углавном у монолошкој форми китњастим језиком Вирџиније Вулф, осавремењеним адаптацијом Тање Шљивар и све то заједно зачињено режијом мог старог познаника Бојана Ђорђевића који ми је, мада ће ово звучати као оксиморон, а то ипак није, дао оквир у ком сам имао велику слободу.

• Као, на пример?

Детаљ на који сам посебно

поносан у овој партитури је звук на ком сам сарађивао са Луком Папићем, композитором који потписује музику за ову представу у којој смо се поиграли са људском перцепцијом фреквенција које не може сваки човек да обради ухом. Маја Мирковић, наша невероватно талентована костимографкиња, својим истанчаним смислом за форму ми је дала стриктну статуру и са само неколико детаља је буквално нацртала живот препотентног, надобудног, до персифлаже темељно покривљеног господина Грина. Таквих (анти)јунака нема данас, бар не у једном човеку. Он је мутант личности клишеа интелектуалца, ангажованог поете, човека који има дар, али га крњи рђавом амбицијом.

• Истовремено спремате и улогу Клендора у представи „Илузијае“, по тексту Пјера Корнеја и у режији Николе Завишића...

Бити у друштву Завишића је привилегија, а камоли радити у позоришу са њим. Он је човек неупитне слободе, са смислом за хумор врло сличним моме, тако да асоцијације нијемо те се надовезујемо здушно и са радошћу. Рад са Николом је врло специфичан. Заснива се на константном преиспитивању комада без доношења дефинитивног закључка, основна анализа бива надограђена тумачењима инспирисаним Дејвидом Линчем, Теријем Гилијамом те Карлом Густавом Јунгом, а онда се све улије у колективно несвесно пропраћено лингвистичким пошалицама полусмисла. Цела подела је добро ми знана *банда* а освежена је дивним талентованим глумцима Богданом Богдановићем и Немањом Стамаговићем и веома инспиришућим младим сарадницима.

• Смрдић („Родољупци“), Танаско („Чудо у Шаргану“), Боркин („Иванов“), Митрић („Царство мрака“), Жика („Сумњиво лице“), Ванко („Нечиста крв“), Џон Вортинг („Важно је звати се Ернест“)... само су неки од ваших јунака, са актуелног репертоара Народног позоришта, које тако убедљиво тумачите. Различити карактери, различити жанрови... На који начин приступате грађењу тих ликова? На пример, са спознајом да све што постоји у животу мора постојати и у вама?

Добро сте запазили то да све што постоји у животу мора постојати у нама. Благодат мог позива и јесте у диверзите-

ту сценског постојања односно разноликости поимања живота. Моја супруга је сликар и размисљајући о њеној технологији стварања у више наврата ме је хватао паничан страх од белог платна. Глумци имају у најмању руку предложак а каткад и салве фино извајаних мисли из којих ваља испрести истину. Понекад се питам има ли ишта што више богати дух од тумачења дивно промишљених реченица великих умова књижевности и драме. Почаствован сам што имам ту привилегију и трудим се да будем поштен према свом позиву.

Осим у позоришту, остварили сте и низ веома запажених улога на филму и телевизији. Са којим сте, од свих досадашњих ликова успели највише да се идентификујете?

Не бих могао да издвојим ниједну улогу као ексклузивно место на ком сам се сусрео са самим собом. Иван Мештовић у *Сенкама на Балкану* ми је отворио могућност да се бавим импозантном историјском личношћу, да научим свашта о њему, Др. Ускоковић у *Уренином центру* ми је дао ту привилегију да слободно могу све своје личне фрустрације из судара са ауторитетима да артикулишем и избацити кроз његова уста, Кројц у *Клану* ми је омогућио да учествујем, да оћутим и док ћутим будем сведок садизма и бескрупулозности криминалног миљеа, а Исмаил бег у *Нечистој крви*, која ће ускоро изаћи, да се уживим и умислим у време распада османлијског царства на Балкану кроз призму једног потурице, те упознам чари учења десетак страна сценарија на турском језику. То је само последњих пар година.

• Колико је корона утицала на вашу каријеру и живот?

Иако сам оптимиста и верујем у смисао, ипак мислим да колективно нисмо свесни шта нам се заправо дешава. Мислим да ће ми ова ситуација бити дубоко урежана у ДНК као опомена и трећи позив за почетак новог погледа на ствари, прихватања одговорности, ново поимање стварности и искрени судар са светом, ближњима и самим собом као наравоученије веома лошег, чак морбидног вица. Мада је човек биће кратког сећања и спреман да самог себе обмане да би му било лакше, предлагам да се за почетак преиспитамо и да признамо све себи, а онда да сами себе не лажемо више, ако некако може. После ћемо лако.

■ Микојан Безбрадица ■

ГОСТОВАЊА СТУДЕНАТА УМЕТНИЧКИХ ФАКУЛТЕТА

Народно позориште подстиче рад младих уметника

У оквиру сарадње коју Народна позориште има са Факултетом драмских уметности, 13. и 14. фебруара на Сцени „Раша Плаовић“ изведена је дипломска представа IV године Глуме у класи професорке Марије Миленковић и стручног сарадника Марије Бергам, која је рађена по мотивима комада Бертолда Брехта „Кавкаски круг кредом“.

Ова представа је освојила Гранпри на престижном Међународном студентском фестивалу ВГИК, који је одржан у Москви од 16. до 20. новембра прошле године када

је обележио 40 година постојања.

Представа је настала из импровизација на теме којима се Брехт

Сцена из представе „Кавкаски круг кредом“

бави у комаду: злоупотреба власти, похлепа, издаја, корупција, однос закона и правде, љубав, жртва...

Улоге су остварили Станислава Николић, Маша Ђорђевић, Ленка

Петровић, Јана Ивановић, Вукашин Јовановић, Петар Ђурђевић, Бојана Стојковић, Драган Петровић и Стојша Ољачић.

Четири дана касније, 18. фебруара, на истој сцени, одржан је концерт студената Факултета музичке уметности, у класи ванредног професора Катарине Јовановић.

Арије из опера „Адријана Лекуверер“, „Сњегурочка“, „Садко“, „Капулети и Монтеки“, „Тако чине све“... уз клавирску пратњу Зорке Миливојевић, изводиле су студенткиње друге и треће године Сара Павловић, Тамара Митровић и Милица Милић.

■ Р.П.Н. ■

ПОЛОЖЕН ВЕНАЦ НА СПОМЕН ПЛОЧУ ГЛУМЦА НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА У БЕОГРАДУ ДРАГАНА МАКСИМОВИЋА, ПОВОДОМ ДВЕ ДЕЦЕНИЈЕ ОД ТРАГИЧНЕ СМРТИ

Памтимо светлост којом нас је Макса обасјавао

Поводом две деценије од трагичне смрти глумца Народного позоришта у Београду, Драгана Максимовића Максе, у четвртак 4. фебруара, директорка Дrame Молина Удовички Фотез и помоћник управника Народного позоришта, глумац Димитрије Илић положили су венац на спомен-плочу на Зеленом венцу.

Спомен-плоча је постављена на месту где је некадашњи првак Дра-

ме Националног театра брутално претучен у ноћи између 17. на 18. новембар 2000. године од стране насилника.

После два и по месеца борбе за живот, признати драмски уметник подлегао је повредама у болници, 4. фебруара 2001. године.

Подсећајући да се налазимо на месту на којем се пре две деценије „наш дивни глумац Драган Максимовић сусрео са најтамнијом страном људске природе, са насиљем“, директорка Дrame Молина Удовички Фотез истакла је, у изјави меди-

јима, да је ово тренутак када би требало да се сетимо и светлости коју је Макса делио другима, пре свега својој публици.

Она је казала да је Максимовић био дугогодишњи члан ансамбла Дrame Народного позоришта и да је током своје каријере остварио бројне и значајне улоге у представама „Мандрагола“, „Рибарске свадбе“, „Лењин“, „Стаљин, Троцки“, „Косовска хроника“, „Крај партије“, „Дуго путовање у ноћ“...

„Колико је његов таленат био огроман, говори и податак да је

радио са Питером Бруком... Светлост Максинаог уметничког рада, поред позоришта, су свакако и његови филмови попут *Пејријиној венца*, *Сујона*, *Црној бомбардера*, *Лейих села*... серије *Приче из мај-*

стиорске радионице... Остао је упамћен по свом трагичном крају, али је лепо да га се, на овај дан, сетимо и по његовим маестралним улогама“, рекла је Молина Удовички Фотез.

■ Р.П.Н. ■

МОНОГРАФИЈА ПРОФ. ВЛАДИМИРА ЈОВАНОВИЋА

Сто година опере Народного позоришта у Београду

„Два за мене веома подстицајна разлога снажно су ме мотивисала да баш 2020. године објавим своју четврту књигу о нашој националној Опери. Први је био личне природе, с обзиром на то да сам хтео на тај начин да обележим три деценије свога бављења историјом Опере Народного позоришта у Београду, нарочито њеним иностраним гостовањима на најпознатијим европским музичким фестивалима. Други разлог је био неупоредиво значајнији и вреднији, зато што сам том књигом желео да честитам стоти рођендан београдској Опери, нашем врхунском оперском театру у коме сам певао више од двадесет година и који, ево већ читаво једно столеће, својом успешном уметничком активношћу доприноси, поред осталог, очувању и афирмацији наше музичке баштине, као и нашег националног и културног идентитета“, каже господин Јовановић у разговору за „Позоришне новине“.

Према његовим речима, монографија „100 година Опере Народного позоришта у Београду“ (Народно позориште и Чигоја штампа, Београд 2020), објављена поводом великог јубилеја српске културе и оперске уметности - једног века постојања и рада наше националне Опере, представља не само трајан запис о београдским оперским уметницима и представама које су они од 1920. године до данас стварали и изводили на сцени код Споменика и у многим градовима у Србији, некадашњој Југославији,

Европи и Египту, него и релевантну основу за будућа вредновања њиховог доприноса репертоарском и извођачком обогаћивању светске оперске сцене педесетих и шездесетих година 20. века.

„У сваком од четири поглавља ове монографије настојао сам да на основу валидне документарне грађе одговорно прикажем пут наше националне Опере од њених првих извођења опера на сцени Народного позоришта, преко реализованог целог стандардног оперског репертоара и бројних дела домаћих и иностраних оперских композитора 20. века, до остваривања низа антологијских представа и тријумфалних иностраних гостовања, као и да са изузетним поштовањем наведем имена великана београдске оперске сцене који су својим врхунским креацијама највише допринели стицању завидне међународне афирмације београдске Опере и српске оперске уметности и културе. С обзиром на то да сам у овој монографији одао признање свима који су у последњих сто година допринели да наша национална Опера буде значајан учесник многих музичких догађања код нас и у иностранству, користим прилику да одам признање и искажем захвалност свима који су ми на било који начин помогли да у овом никад тежем времену припремим и штампам књигу која веродостојно сведочи о досадашњем раду београдске Опере и њеном успешном успостављању мостова између наше и оперске уметности у свету“, казао је Владимир Јовановић.

■ М.Б. ■

IN MEMORIAM:

Милица Зајцев (1934-2021)

Милица Зајцев је писала о премијерама, гостовањима, класичном, савременом балету и алтернативној сцени - и уметницима који су обележили домаће стваралаштво. Аутор је више од десет књига о уметничкој игри.

Добитник је Стеријине награде за театрологију за књигу *Ира шћо живиој значи*, и то је једина до сада додељена

награда за театрологију из области уметничке игре. Удружење балетских уметника Србије 2005. године доделило јој је награду за животно дело, а 2006. Плакету за допринос Фестивалу кореографских минијатура.

Додељено јој је и признање за врхунски допринос националној култури Републике Србије. Добитница је Сребрњака Народного позоришта као признања за предану сарадњу са *Позоришним новинама*. Последњи испраћај Милице Зајцев одржан је у среду 10. фебруара на Новом гробљу у Београду. Нека јој је вечна слава.

■ Р.П.Н. ■

СЕЗОНА 2020/21.

ВЕЛИКА СЦЕНА

МАРТ 2021.
СЦЕНА „РАША ПЛАОВИЋ“

МАРТ

УТО. 02.	ГАЛА ВЕЧЕ БАЛЕТА НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА	од 19.00 до 20.30
НЕД. 07.	„PER LE DONNE CON AMORE“ (ЖЕНАМА, С ЉУБАВЉУ) Уочи 8. марта - Дана жена	од 19.00 до 20.30
СРЕ. 10.	НЕЧИСТА КРВ драма Борисава Станковића / Маје Тодоровић	од 18.30 до 21.00
ЧЕТ. 11.	Народно позориште подржава младе таленте ПРОГРАМ - МЛАДИ КОРЕОГРАФИ МАМАЦ кореограф Сања Нинковић	од 19.00 до 20.00
ПЕТ. 12.	БАЛКАНСКИ ШПИЈУН драма Душана Ковачевића	од 18.30 до 20.30
СУБ. 13.	БЕЛА КАФА комедија Александра Поповића	од 18.30 до 20.30
НЕД. 14.	„V'ISSI D'ARTE... E VIVRO“ (ЖИВЕХ ОД УМЕТНОСТИ И ЖИВЕЋУ) Сцене из опера у извођењу солиста, хора и оркестра Опере Народног позоришта	од 19.00 до 21.00
СРЕ. 17.	БАЛКАНСКИ ШПИЈУН драма Душана Ковачевића	од 18.30 до 20.30
ЧЕТ. 18.	ЕВГЕНИЈЕ ОЊЕГИН балет П. И. Чајковског	од 19.00 до 21.00
СУБ. 20.	„ВИОЛОНЧЕЛО И СЕРЕНАДА“ Концерт ансамбла дрвених дувача и виолончела са солистима Опере Народног позоришта	од 19.00 до 21.00
СРЕ. 24.	ГАЛА ВЕЧЕ БАЛЕТА НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА	од 19.00 до 21.00
ЧЕТ. 25.	ЦАРСТВО МРАКА драма Лава Николајевича Толстоја	од 18.30 до 20.30
ПЕТ. 26.	НЕЧИСТА КРВ драма Борисава Станковића / Маје Тодоровић	од 18.30 до 20.30
НЕД. 28.	„NESSUN DORMA... SUONA LA MUSICA DIVINA“ (НИКО НЕ СПАВА...СВИРА БОЖАНСКА МУЗИКА) Сцене из опера у извођењу солиста, хора и оркестра Опере Народног позоришта	од 19.00 до 21.00
УТО. 30.	Народно позориште подржава младе таленте ПРОГРАМ - МЛАДИ КОРЕОГРАФИ СЕДАМ СМРТНИХ ГРЕХОВА кореограф Игор Пастор	од 19.00 до 21.00
СРЕ. 31.	БАЛКАНСКИ ШПИЈУН драма Душана Ковачевића	од 18.30 до 20.30
СУБ. 03.	ЕВГЕНИЈЕ ОЊЕГИН балет П. И. Чајковског	од 19.00 до 21.00
НЕД. 04.	„100 ГОДИНА ОПЕРЕ НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА“ Промоција књиге Владимира Јовановића и свечани концерт	од 19.00 до 21.00
УТО. 06.	Народно позориште подржава младе таленте ПРОГРАМ - МЛАДИ КОРЕОГРАФИ МАМАЦ кореограф Сања Нинковић	од 19.00 до 20.00

МУЗЕЈ НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА

Изложба: „РАДМИЛА СМИЉАНИЋ - СВЕ БИЛО ЈЕ МУЗИКА“, аутора Драгице Гаћеше
30.03. Отварање изложбе посвећене **Лидији Пилипенко**, аутора Милене Јауковић, у 18 часова

СРЕ. 03.	НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ САРАЂУЈЕ СА МЛАДИМ ПИСЦИМА И РЕДИТЕЉИМА Премијерно јавно читање драме НУРЕ, Ивона Ригер / Немања Новковић	од 19.00 до 21.00	МАРТ
ПЕТ. 05.	ГОСТУЈЕ ФАКУЛТЕТ ДРАМСКИХ УМЕТНОСТИ КАВКАСКИ КРУГ КРЕДОМ, Б. Брехт Дипломска представа студената IV године глуме у класи проф. Марије Миленковић и стручног сарадника Марије Бергам	од 18.30 до 21.00	
НЕД. 07.	ГОСТУЈЕ ФАКУЛТЕТ САВРЕМЕНЕ УМЕТНОСТИ Испитна представа студената II године глуме у класи проф. Божидара Ђуровића и асистента Хаџи Ненада Маричића	од 19.00 до 21.00	
ЧЕТ. 18.	ИЛУЗИЈАЕ / ПРЕМИЈЕРА комедија Пјера Корнеја	од 18.30 до 21.00	
ПЕТ. 19.	ИЛУЗИЈАЕ комедија Пјера Корнеја	од 18.30 до 21.00	
НЕД. 21.	НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ И ФРАНКОФОНИЈА Јавно читање француских савремених писаца „Идентитет“ Жерара Воткинса	од 19.00 до 21.00	
ПОН. 22.	ИЛУЗИЈАЕ комедија Пјера Корнеја	од 18.30 до 21.00	
ПЕТ. 26.	ГОСТУЈЕ КУЛТУРНИ ЦЕНТАР ИСТОЧНО САРАЈЕВО „СЕДМИ ДАН“ по тексту Горана Врачара, у организацији Представништва Републике Српске у Београду	од 19.00 до 21.00	
СУБ. 27.	ИЛУЗИЈАЕ комедија Пјера Корнеја	од 18.30 до 21.00	
ЧЕТ. 01.	ОРЛАНДО / ПРЕМИЈЕРА I по роману Вирџиније Вулф, у драматизацији Тање Шљивар, уз сарадњу Горана Ферчеца	од 18.30 до 21.00	АПРИЛ
ПЕТ. 02.	ОРЛАНДО / ПРЕМИЈЕРА II по роману Вирџиније Вулф, у драматизацији Тање Шљивар, уз сарадњу Горана Ферчеца	од 18.30 до 21.00	

ПРОГРАМ ПЛАТФОРМА

13.03. МЛАДИ ПОЗОРИШНИ ЕКСПЕРТИ, од 17 до 19 часова, Пробна сала V спрат
25.03. „ВИРѢИНИЈА ВУЛФ: ОРЛАНДО И ИНТЕРПРЕТАЦИЈЕ“ (Орландо - пратећи програм), у 18 часова, Сцена „Раша Плаовић“
27.03. МЛАДИ ПОЗОРИШНИ ЕКСПЕРТИ, од 17 до 19 часова, Пробна сала V спрат
28.03. „РУНО: МАТИНЕ“ (Орландо - пратећи програм), у 18 часова, Музеј Народног позоришта

www.narodnopolozoriste.rs

Народно позориште у Београду | За издавача Ивана Вујић, управница | Главни уредник Позоришних новина Микојан Безбрадица | Графички уредници: Јован Тарбук, Јелена Ратковић | Редакција: Бранкица Кнежевић, Сања Милосављевић, Гордана Драгићевић | Сарадници: Вања Косанић, Марија Кнежевић | Фотограф Жељко Јовановић; коришћене фотографије из фонда Народног позоришта, МПУС, личних архива | Припрема и дизајн: Издавачка делатност Народног позоришта у Београду | Народно позориште у Београду, Француска 3, 11000 Београд | Маркетинг 2622-180